

Sygn. akt VIII C 3652/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Piasek

po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.

przeciwko A. F.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 77 zł (siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 3652/15

UZASADNIENIE

W dniu 25 września 2014 roku powód Miejskie Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanej A. F. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 203,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 9 lutego 2014 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że w wyniku kontroli biletowej w pojeździe przeprowadzonej przez powoda w dniu 9 stycznia 2014 roku, stwierdził u pozwanej brak ważnego biletu podróżnego uprawniającego do korzystania z usług powoda. W następstwie zaistniałego zdarzenia powód wystawił pozwanej wezwanie do wniesienia w terminie 30 dni opłaty dodatkowej w kwocie 200 zł oraz kwoty 3,80 zł tytułem opłaty za podróż. Powyższe roszczenie stało się wymagalne w dniu 9 lutego 2014 roku. Pomimo wezwania do zapłaty pozwana nie uiściła w/w kwot.

W dniu 7 października 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał przeciwko pozwanej nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym (VI Nc-e (...)).

Nakaz ten zaskarżyła sprzeciwem pozwana, reprezentowana przez pełnomocnika będącego adwokatem, wnosząc o oddalenie powództwa w całości i podnosząc zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia, przy czym wskazała, że inne zarzuty zgłosi po doręczeniu jej odpisu pozwu.

Postanowieniem z dnia 17 listopada 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi. **(pозew k. 2-3, nakaz zapłaty k. 4, sprzeciw k. 6v-7, postanowienie k. 10v)**

Następnie powód uzupełnił braki pozwu po przekazaniu sprawy z e.p.u. i podtrzymał powództwo w całości. **(pismo procesowe powoda k. 17)**

W uzupełnieniu sprzeciwu pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zakwestionowała okoliczność podróżowania w dniu 9 stycznia 2014 roku komunikacją miejską – autobusem linii 96, na odcinku J. – W., bez ważnego biletu. **(sprzeciw k. 30-33)**

Nadto w piśmie procesowym z dnia 11 lutego 2016 roku pozwana wniosła o dopuszczenie dowodu z dokumentu w postaci fotokopii legitymacji członka rodziny pracownika – emeryta MPK w Ł., na okoliczność posiadanych uprawnień do bezpłatnych przejazdów środkami MPK w Ł. w dniu, w którym pozwana miała rzekomo podróżować bez ważnego biletu, co wykluczało możliwość nałożenia na pozwaną opłaty dodatkowej za przejazd bez ważnego biletu. Pozwana podniosła przy tym, że legitymację odnalazła dopiero w dniu 8 lutego 2016 roku, zaś wcześniej się na nią nie powoływała, gdyż była przekonana, że dokument został utracony podczas zmiany miejsca zamieszkania i przeprowadzki. **(pismo procesowe k. 42-43 wraz z dowodem nadania listem poleconym dla pełnomocnika powoda k. 41)**

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał powództwo w całości. Wskazał, że pozwany nie załączył żadnych dokumentów potwierdzających np. fakt zagubienia dowodu osobistego, ani ważnego biletu uprawniającego pozwanego do korzystania z usług powoda. **(odpowiedź na sprzeciw k. 47-48)**

Na rozprawie w dniu 26 sierpnia 2016 roku pełnomocnik powoda nie stawiał się, został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy. Pełnomocnik pozwanej wniosł o oddalenie powództwa w całości. Podniósł, że w chwili kontroli pozwana legitymowała się legitymacją członka rodziny pracownika MPK o numerze podanym w wezwaniu do wniesienia opłaty dodatkowej, przy czym legitymacja ta była ważna w dacie przeprowadzenia kontroli o czym świadczy fotokopia legitymacji złożona przez pozwaną. Nadto wskazał, że z samego wezwania przesądowego do zapłaty wynika, że zaległość pozwanej wobec powoda wynosił o zł. Pełnomocnik pozwanej wniosł także o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. **(protokół rozprawy k. 55-56, nagranie przebiegu rozprawy płyta CD k. 57)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 stycznia 2014 roku działający w imieniu powodowej Spółki kontroler biletów wystawił na A. F. wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej w wysokości 200 zł oraz opłaty za podróż w wysokości 3,80 zł, w związku ze stwierdzonym brakiem biletu w środku komunikacji lokalnego transportu zbiorowego w Ł.. Jednocześnie w uwagach na wezwaniu kontroler poczynił adnotację „leg. członka rodziny pracownika ET1 nr (...)”.

W czasie powyższego przejazdu środkiem komunikacji miejskiej w Ł. pozwana nie miała ważnego biletu, ale legitymowała się legitymacją członka rodziny pracownika – emeryta MPK (żona pracownika) nr (...) uprawniającą do przebywania w środkach ruchomych i nieruchomych MPK w Ł., która była ważna w 2014 roku, a zatem m.in. w dacie przejazdu. **(dowód: kserokopia wezwania do wniesienia opłaty dodatkowej k. 23, kserokopia legitymacji k. 44-45, okoliczności bezsporne)**

Pismem z dnia 1 kwietnia 2014 roku powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 0 zł, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. **(dowód: kserokopia ostatecznego wezwania do zapłaty, okoliczności bezsporne)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił częściowo jako bezsporny, a w pozostałej części, w oparciu o dowody z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie było zasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie bezspornym było, iż w dniu 9 stycznia 2014 roku działający w imieniu powoda kontroler biletów wystawił wezwanie do uiszczenia opłaty dodatkowej w wysokości 200 zł oraz opłaty za podróż w wysokości 3,80 zł, które to wezwanie zostało wystawione pozwanej.

Pozwana w toku postępowania kontestowała jednak, że w tym dniu podróżowała środkiem komunikacji lokalnego transportu zbiorowego w Ł. bez ważnego biletu. Podnosiła przy tym, że w czasie powyższego przejazdu środkiem komunikacji miejskiej w Ł. pozwana nie miała ważnego biletu, ale legitymowała się legitymacją członka rodziny pracownika – emeryta MPK (żona pracownika) nr (...) uprawniającą do przebywania w środkach ruchomych i nieruchomych MPK w Ł., która była ważna w 2014 roku, a zatem m.in. w dacie przejazdu.

Jednocześnie zauważyć należy, że sam powód w przesądowym wezwaniu do zapłaty określił wysokość zadłużenia pozwanej wobec powoda na kwotę 0 zł.

Mając powyższe na względzie, Sąd uznał, że powództwo nie było uzasadnione i nie zostało udowodnione.

Wprawdzie, zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej w Ł. nr XXXI/551/12 i właściwymi przepisami taryfowymi, prawo do bezpłatnych przejazdów środkami MPK w Ł. przysługuje tylko pracownikom powodowej Spółki – emerytowanym lub zatrudnionym, jednak należało przyjąć, że wskutek wydania pozwanej, jako żonie pracownika MPK, w dniu 19 marca 2012 roku legitymacji nr (...), powód uprawnił pozwaną do przebywania w środkach ruchomych i nieruchomych (...) Spółki z o.o. w Ł. (jak wynika z treści wydanej przez powoda legitymacji), przy czym ważność tej legitymacji powód przedłużał kolejno na lata 2012, 2013, 2014 i 2015.

Jednocześnie sam powód w przesądowym wezwaniu do zapłaty określił wysokość zadłużenia pozwanej wobec powoda na kwotę 0 zł.

W świetle powyższego uznać należało, że powód poprzez wydanie takiej legitymacji upoważnił pozwaną do darmowych przejazdów (które mieszczą się w pojęciu przebywania w środkach ruchomych MPK), co zapewne stanowiło dodatkowy element systemu wynagradzania pracowników MPK. Skoro legitymacja taka została wydana, a w wezwaniu do zapłaty wskazano, że pozwana nie posiada zadłużenia wobec powoda (wynosi ono 0 zł), to trudno uznać, że przedmiotowe powództwo było uzasadnione.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.